

udgang til besøg hos bestemte nærstående personer, og at de pågældende i samme tidsrum ikke kan meddeles tilladelse til frigang, udstationering eller kortvarig udgang til udflugter eller til arrangementer m.v. Der vil alene blive mulighed for udgang til særlige formål, hvis særlige omstændigheder taler derfor. En sådan ordning vil svare til, hvad der gælder for indsatte, over for hvem der er truffet afgørelse om udgangskarantæne i forbindelse med en tilbagekaldelse af en udgangstilladelse efter udgangsmisbrug, jf. herved udgangsbekendtgørelsens § 31, stk. 3.

Hvis en domfældt ikke møder på det tidspunkt, hvortil den pågældende er tilsagt til afsoning, og dette skyldes omstændigheder, som må lægges den pågældende til last, skal den pågældende anses for at være udeblevet uden lovlig grund. Kan den domfældte derimod godtgøre, at undladelsen af at møde til afsoning i overensstemmelse med tilsigelsen skyldes omstændigheder, som ikke kan lægges den pågældende til last – f.eks. i et tilfælde, hvor den domfældte er mødt for sent som følge af en togforsinkelse el.lign. – er den pågældende ikke udeblevet uden lovlig grund. Hvis modtagerinstitutionen skønner, at den overskridelse, der foreligger fra den dømtes side, må anses for ubetydelig, kan det ligeledes lægges til grund, at den dømte ikke er udeblevet uden lovlig grund.

Indsatte i kriminalforsorgens åbne institutioner kan efter de gældende regler få tilladelse til udgang efter 30 dages ophold i institutionen, mens indsatte i de lukkede institutioner kan få tilladelse til udgang efter 10 ugers ophold i institutionen, jf. udgangsbekendtgørelsens §§ 36 og 37. Indsatte i lukkede institutioner er imidlertid normalt ikke på fri fod mellem domfældelsen og indsættelsen, og den foreslåede ordning vil derfor navnlig få praktisk betydning for indsatte i åbne institutioner.

I den indkaldelse, som sendes til den dømte i forbindelse med tilsigelsen af den pågældende til afsoning,

vil det blive særlig fremhævet, at den dømte fratages muligheden for sædvanlig udgang i et tidsrum af 3 måneder fra indsættelsen, hvis den dømte møder frem for sent.

4. Forslagets økonomiske og administrative konsekvenser

Forslaget om at udvide anvendelsesområdet for ordningen vedrørende fuldbyrdelse af straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol (fodlænkeordningen) vil indebære merudgifter for kriminalforsorgen til administration og til undersøgelse af de dømtes forhold og egnethed til at indgå i ordningen samt til tilsyns- og kontrolforanstaltninger m.v.

Der foreligger ikke erfaringer med hensyn til den udvidede målgruppes ønske om og egnethed til at udstå straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol. Vurderingen af lovforslagets konsekvenser for kapacitetsbehovet i ordningen er derfor behæftet med en betydelig usikkerhed. Kriminalforsorgen skønner, at den foreslåede udvidelse formentlig vil medføre et behov for at udvide kapaciteten i ordningen med i størrelsesordenen 100 fodlænkepladser.

Da strafudståelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol træder i stedet for almindelig straf-fuldbyrdelse i fængsel, arresthus m.v., vil den foreslåede udvidelse af ordningen samtidig medføre et mindre behov for fængselskapacitet. Kriminalforsorgen vil derfor tilpasse fængselskapaciteten, efterhånden som fodlænkeordningens kapacitet udvides.

Forslaget skønnes således ikke at have økonomiske konsekvenser for det offentlige af betydning.

Forslaget har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Forslaget har ikke miljømæssige konsekvenser og indeholder ikke EU-retlige aspekter.